Girona presumeix de catedral

Aquest mes comença la commemoració del 600 aniversari de la gestació de la nau
El programa inclou tant activitats de tipus acadèmic com altres d'adreçades als ciutadans en general

Ara fa sis segles es va decidir tirar endavant a Girona un projecte molt agosarat per l'època: aixecar una catedral d'una sola nau, en lloc dels tres cossos que marcava l'ortodòxia arquitectònica de l'edat mitjana. El resultat va ser un temple gòtic únic al món, amb una nau neta de 34 metres d'altura i 23 d'amplada, que ha esdevingut un referent des del punt de vista artístic i tècnic, i alhora un patrimoni cultural i emotiu de la ciutat. Per commemorar l'efemèride, el capítol i el Bisbat, amb el suport de l'Ajuntament i diverses entitats i institucions, han bastit un programa d'activitats que tindran lloc des d'aquest mes fins a l'agost de l'any vinent. Hi haurà actes acadèmics, així com una sèrie de propostes pensades per atraure a la seu els gironins.

El congrés

Des del punt de vista científic, la commemoració tindrà de pal de paller el congrés Obra còngrua, 1416, que tindrà lloc els dies 19, 20 i 21 d'aquest mes a la UdG i en què especialistes en arquitectura gòtica i història medieval presentaran 35 ponències i comunicacions. El director del congrés és el professor de la UdG Joan Molina. La ponència inaugural l'oferirà Pere Freixas (La nau de la catedral de Girona i la cultura del gòtic). Hi haurà quatre sessions, dedicades respectivament a Consultes i peritatge arquitectònics en l'Europa gòtica, que dirigirà Enrique Rabasa (Universitat Politècnica de Madrid); El perfil professional del mestre d'obres, dirigit per Gerardo Boto (UdG); Traç i projecte en l'arquitectura gòtica, per Joan Domenge (UB), i Tècniques i processos constructius gòtics, per Marc Sureda (conservador del Museu Episcopal de Vic).

Una aposta arriscada

El programa commemoratiu es va presentar ahir a la catedral. El professor Joan Molina va resumir el procés previ a la decisió del bisbe i el capítol d'apostar per la nau única. A principis del segle XIV –va narrar Molina– havien començat les obres de la capçalera de la catedral que substituïa el temple romànic. Un dels mestres d'obres, Jacques de Fauran (que havia arribat a la ciutat procedent de Narbona), ja va disposar la capçalera per poder continuar l'edifici amb una sola nau, en lloc de les tres habituals. Les obres es van anar alentint, mentre sorgia el debat sobre la conveniència de tirar endavant un projecte tan agosarat. El 1386 es va convocar una reunió de mestres d'obres i pedrers catalans, l'opinió majoritària dels quals va ser que se seguís el model clàssic. Els gironins que hi van participar, en canvi, sí que apostaven per la nau única. Van argumentar –va explicar Molina– que a la ciutat hi havia materials i s'hi feien servir unes tècniques que ho feien possible. El cas és que les obres es van reprendre pensant en tres naus, però els treballs es van tornar a alentir i, com que a la ciutat es va mantenir la idea de la nau única, el 1416 es va convocar una nova reunió d'experts. “Ara ja no es discutia la viabilitat tècnica, que no es qüestionava, sinó l'aspecte estètic”, va fer notar Molina.

El 15 de març de 1417, els canonges i el bisbe es van decantar per la nau única, tot i que la majoria dels especialistes s'hi havien manifestat en contra. Tan sols tres dies després, van ser nomenats mestres d'obres Antoni Canet i Guillem Bofill. A partir d'aquell moment, les obres es van accelerar, fins al punt que el 1424 ja es va col·locar la clau de volta del primer tram.

“Transcendència”

Per Francesc Pardo, el capítol i el bisbe de l'època van optar per la nau única perquè volien que el temple fes aflorar els sentits de transcendència i bellesa. Van intuir –va dir Pardo– que els fidels tindrien la impressió d'obertura cap a Déu.

Publicat a:
-El Punt Avui. Comarques Gironines 11-10-2016 Pàgina 6

Font del document:
http://www.elpuntavui.cat/societat/article/5-societat/1011679-girona-presumeix-de-catedral.html